

Viitorul

Marin Mihalache

Noi am crescut în zorii unui ev parșiv
Și sufletul l-am dat nelegiurii vamă
Cei ce n-au mers încolonați cu noi
N-au mai știut de tată și de mamă.

Dar în vârtoarea luptelor de clasă
Unii-au rămas cu fruntea către cer.
Eu vă transmit la toți care mai sunteți
Salutul meu voios de pioner.

Tot despre viitorul luminos visăm
Cum să ne facem planul efectiv
Cum să lovim nemernic talpa țării
Să se înscrie iar la colectiv.

Cei mai cinstiți să plece dintre noi
Găsească-n lume orice altă cale
Ori să se-ascundă toți prin păpușoi
Că-i luăm pe rând din nou la întrebare.

Cum corb la corb nu-și scoate ochii
Și sunt căței în lume mici și mari
Noi nu-mpărțim cămașa de sub cruce
Al lui Iisus, ci-o vindem la tâlhari.

Trăiască pacea și cu tot poporul
Stindaru-nostru-i sus pe meterze
Strigăm lozinci să ne audă morții
Și vrabia mălai să tot viseze.

Sărman poporul, legea lui e sfântă
Dar mieii blâzi sunt mătrășiți de lupi
Și-s trântori mulți și sunt albine moarte
Nu mai e miere de mâncat în stupi.

Din grija pentru vatra milenară
Să-i construim mărețul viitor
Am defrișat Carpații Mioriței
Și ne-am făcut toți coade de topor.

Ne-ntârziat să învățăm, prieteni,
În numele ceaslovului sublim
Să ne-nchinăm la cornul abundenței

Nu proști ca alții totuși să murim.

Am fi greșit de-am fi schimbat năravul
Și-am fi creat și cinstei un dezgheț
Ca astfel cei mai vrednici să conducă
Destinul nostru falnic și măreț.

O, nu de sfinți ziceți c-avem nevoie
Iar de martiri să facem mare haz
Stăpânii noștri și-au ales ortacii
Prin care schimbă șina la macaz.

Acei ce-n lupta ce se dă cu fiara
Nu vor mai ține fruntea către cer
N-o să ne uite neamul niciodată
Vă dau cuvântul meu de pioner.

Doar cei puțini, ce Dumnezeu îi știe,
Jertfiți pe-altarul rănilor ce dor
Au câștigat și dreptul demnității
Să avem și noi trecut și viitor.